

Ραγκαβής Αλέξανδρος Ρίζος (1809-1892), γραμματεύς της Εταιρείας (1837-1851)

Ιδρυτής εταίρος, γραμματεύς της Εταιρείας (1837-1851), σύμβουλος του Υπουργείου Παιδείας (1832-1841), διευθυντής του Βασιλικού Τυπογραφείου (1841) και σύμβουλος του Υπουργείου Εξωτερικών (1842).

Το 1844 έγινε καθηγητής της αρχαιολογίας στο Πανεπιστήμιο, θέση που διατήρησε ως το 1866. Διετέλεσε υπουργός των Εξωτερικών (1856-1857) και πρεσβευτής στην Ουάσιγκτον (1867), το Παρίσι (1868 και 1871), την Κωνσταντινούπολη (1869) και το Βερολίνο (1874-1887), όπου και αντιπροσώπευσε την Ελλάδα με τον Θ. Δηλιγιάννη στο Συνέδριο του Βερολίνου τον Ιανουάριο του 1877. Ο Ραγκαβής γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη και σε μικρή ηλικία, γύρω στο 1818, πήγε στο Βουκουρέστι όπου είχε δάσκαλο τον Γ. Γεννάδιο. Μετά την έκρηξη της Επανάστασης εγκαταστάθηκε στην Οδησό, όπου έμεινε ως το 1825. Τη χρονιά αυτή με υποτροφία του βασιλιά της Βαυαρίας Λουδοβίκου αρχίζει σπουδές στη Στρατιωτική Σχολή του Μονάχου. Γυρίζοντας το 1829 στην Ελλάδα κατατάχτηκε ως ανθυπολοχαγός στο πυροβολικό, από το οποίο γρήγορα παραιτήθηκε για να σταδιοδρομήσει στα πολιτικά πράγματα. Το 1837 εκλέχτηκε γραμματεύς της Εταιρείας, στην εδραίωση της φήμης και του κύρους της οποίας συνετέλεσε σημαντικά με την ευρυμάθεια, την κοινωνική του θέση και τις γνωριμίες που είχε ανάμεσα στους επιστημονικούς και κοσμικούς κύκλους του εξωτερικού. Η αντίθεσή του με τον Πιττάκη και η είσοδος στον Σύλλογο ακατάλληλων προσώπων τον ανάγκασαν σε παραίτηση από τη θέση του γραμματέως το 1851.

Ο Ραγκαβής ήταν πολυπράγμων και πολυσχιδής Φαναριώτης, όπως χαρακτηρίζεται ακόμη και σήμερα για να αντιδιασταλεί προς τον Πιττάκη. Υπήρξε πολυγράφος όχι μόνο στον λογοτεχνικό τομέα αλλά και στον αρχαιολογικό. Το κύριο, σχετικό με τις αρχαιότητες, και διαρκέστερο έργο του είναι το δίτομο *Antiquités Helléniques* (1842, 1855), έργο παράλληλο προς την Εφημερίδα Αρχαιολογική που εξέδιδε τότε ο Πιττάκης και απόπειρα συνθέσεως ενός πρώτου ελληνικού *Corpus* επιγραφών, στην οποία ωθήθηκε από τη διαφωνία του με τον Πιττάκη. Αν το αρχαιολογικό έργο του υπήρξε σύντομο, ως προς την Εταιρεία, και ξεπεράστηκε από την πρόοδο που σημειώθηκε με την εμφάνιση νέων επιστημόνων με σταθερότερα αρχαιολογικά ενδιαφέροντα, το λογοτεχνικό του είναι μεγαλύτερο, σημαντικότερο και ακόμη διαρκέστερο. Συνεχιστής του πατέρα του Ιακ. Ρίζου Ραγκαβή, ιδρυτή εταίρου και αυτού, υπήρξε παραγωγικότερος δημοσιεύοντας τους πρώτους στίχους του γύρω στο 1830. Ρομαντικός και αρχαϊστής, μεταχειρίζεται τη δημοτική με αξιοσημείωτα αποτελέσματα.